

Na osnovu članova 19. i 21. Statuta Saveta za štampu i članova 15. i 16. Poslovnika o radu Komisije za žalbe, Komisija za žalbe Saveta za štampu u sastavu: Nadežda Budimović, Jelka Jovanović, Filip Švarn, Rodoljub Šabić, Olivera Milošević, Milena Vasić, Jelena Petković, Sanja Pavlović i Zlatko Čobović, na sednici održanoj 30. 4. 2026. godine, jednoglasno donosi

ODLUKU

Tekstovima: „Macut kupio vilu vrednu milion evra dan pre nego što je imenovan za premijera“, „Macut prijavio da je vilu od milion evra delom kupio novcem koji je dobio na poklon“, „Macut izbegao da odgovori na pitanje kako je kupio vilu vrednu milion evra“, „Ustavni sud pet godina odlučuje o krivičnoj prijavi protiv Macuta u vezi sa smrću pacijentkinje“, „Đuro Macut ima imovinu vrednu dva i po miliona evra“ i „Ustavni sud pet godina odlučuje o krivičnoj prijavi protiv Macuta“, objavljenim 30. aprila, 29. maja i 20. avgusta 2025. i 17. i 18. marta 2026. godine, portal KRIK **nije prekršio Kodeks novinara i novinarki Srbije.**

Odluka Komisije biće objavljena na sajtu Saveta za štampu (www.savetzastampu.rs) i dostupna javnosti.

OBRAZLOŽENJE

Advokati prof. dr Đura Macuta, predsednika Vlade Republike Srbije, podneli su žalbu zbog šest tekstova objavljenih od 30. aprila 2025. godine do 18. marta 2026. godine, kao i na izjavu zamenice urednika KRIK-a Bojane Jovanović na televiziji N1, verujući da je prekršeno više tačaka Kodeksa iz poglavlja Istinovitost izveštavanja, Odgovornost novinara i Poštovanje dostojanstva. U spornim tekstovima objavljene su, kako su naveli, neistinite informacije da je podnosiocu žalbe ulazak u politiku doneo veliku imovinsku korist i to vilu od miliona evra, da javnosti nije objasnio na koji je način stekao, da nije odgovorio na pitanja novinara KRIK-a i da nije govorio o poreklu novca. U žalbi se ukazuje da je predsednik Vlade objasnio poreklo imovine, jer je 15. maja 2025. godine, u zakonskom roku, izvestio Agenciju za sprečavanje korupcije o kupovini porodične kuće od 193 kvadrata, koja je stečena prodajom drugih nekretnina, ušteđevinom, poklonom i pozajmicom. Takođe, apsolutno je netačno da je bilo ko pokušao da pita podnosioca žalbe i da nije želeo da objašnjenje novinarima. „To što medij već godinu dana plasira iste informacije, izvesno je da se ne radi o istraživačkom novinarstvu, da cilj nije informisanje javnosti već tendenciozno, iznošenje neistinitih činjenica, komentara i nagađanja, koje narušavaju čast i ugled podnosioca žalbe. Osim toga, neprekidno objavljivanje tekstova o posedovanju milionske imovine, stavlja metu na čelo, odnosno ugrožava bezbednost podnosioca žalbe i članova njegove porodice, o čemu novinari moraju da imaju svest, posebno zbog toga što je 2003. godine izvršen atentat upravo na predsednika Vlade“, ističe se, između ostalog u žalbi.

U odgovoru na žalbu, advokatica redakcije istakla je da KRIK osporava sve navode podnosioca žalbe, da su se imovinom premijera i eventualnim postupcima koji se protiv njega vode novinari bavili jer javnost ima opravdan interes da o tome bude informisana, imajući u vidu političku težinu koju premijerska pozicija nosi, a da su postupali u skladu sa svim profesionalnim standardima propisanim Kodeksom. Prilikom izrade tekstova konsultovali su više relevantnih izvora: Agenciju za sprečavanje korupcije, Službu za katastar nepokretnosti Republičkog geodetskog zavoda, Prvi osnovni sud u Beogradu i licenciranu agenciju za procenu vrednosti nekretnina. Na portalu KRIK precizno su navedeni opis i kvadratura nekretnine (porodične kuće /vile) i dokumentacija iz katastra (tom prilikom vodilo se računa o pravilu o zaštiti ličnih podataka). „Prilikom izrade spornih tekstova, novinari portala KRIK pokušali su da stupe u kontakt sa podnosiocem žalbe (lično, telefonskim i pisanim putem) i da od njega dobiju izjavu, međutim, njihova nastojanja ostala su bez uspeha”, što je i navedeno u nekim od tekstova. Uz odgovor na žalbu su dostavljeni i snimci ekrana telefona sa pozivanim bojevima i poslatim porukama, kao i pitanja koja su imejlom poslata na adresu kabineta premijera. Advokatica je posebno ukazala na to da informacije u vezi sa nepokretnošću (kućom/vilom) koje su dostupne na sajtu Agencije za sprečavanje korupcije ne predstavljaju odgovore na pitanja koja su novinari KRIK-a postavili podnosiocu žalbe - odakle mu ta i tolika sredstva, kao i da ne objašnjavaju podatak (koincidenciju) da je nekretnina postala vlasništvo podnosioca žalbe dan pre nego što je stupio na dužnost premijera Republike Srbije.

Komisija za žalbe je najpre konstatovala da se ne može izjašnjavati o izjavama zamenice urednika datim u televizijskoj emisiji, budući da to nije u nadležnosti Saveta za štampu, već samo o sadržaju tekstova objavljenih na portalu.

Članovi Komisije su smatrali da tema kojom se KRIK bavi jeste od velikog javnog značaja, budući da građani Srbije imaju opravdan interes da znaju kolika je imovina javnog funkcionera tog ranga - predsednika Vlade, kao i kako je tu imovinu stekao.

Premijer, posebno u zemlji u kojoj je stepen percepcije korupcije veoma visok, morao bi da razume potrebu za transparentošću svojih finansija, odnosno zašto je potrebno da javnosti (novinarima) objasni poreklo svoje imovine detaljnije od obaveznog prijavljivanja imovine Agenciji za sprečavanje korupcije.

Visoka javna funkcija koju obavlja podrazumeva i obavezu podnosioca žalbe da odgovara na novinarska pitanja, kao i da odnos prema novinarima ne sme da bude selektivan. Osim toga, javni funkcioner mora da istrpi i daleko veći stepen kritike od „običnih građana”, budući da je pristankom na javnu funkciju svesno izložio svoje postupke detaljnoj kontroli javnosti i novinara.

Po mišljenju Komisije, redakcija KRIK-a je u pravu kada kaže da informacije dostavljene Agenciji za sprečavanje korupcije nisu dovoljne jer navodi da je deo novca za kupovnu kuće

pozajmljen, deo dobijen na poklon ... otvaraju brojna dodatna pitanja, na koje su novinari hteli da dobiju odgovore.

Na osnovu priloženih dokaza, Komisija ima razloga da veruje da su novinari na više načina pokušali da od premijera dobiju odgovore na ta pitanja, te da je on imao priliku da na njih odgovori i tako izbegne bilo kakav nesporazum, ali da je odlučio da to ignoriše. Takođe, podnosilac žalbe, i nakon više objavljenih tekstova na ovu temu, nije redakciji dostavio odgovor, odnosno demanti, već je odlučio da se oglasi saopštenjem na Instagram profilu predsednika vlade, što, prema saznanjima Komisije, nije preneo ni KRIK, ali ni drugi mediji.

Takođe je nejasno zašto se dr Macut odlučio za objavu na društvenoj mreži, ukoliko je već, kako su advokati istakli u dopuni žalbe, smatrao neprimerenim da odgovara na pitanja novinara koja su mu poslata na Viber.

Članovi Komisije su imali u vidu i to da objavljene informacije nisu netačne, kao i da nigde u tekstovima nema tvrdnje koja se navodi u žalbi – da je podnosilac žalbe ulaskom u politiku stekao imovinsku korist, odnosno da je to bila protivusluga za ulazak u politiku.

Insistiranje na odgovorima i ponavljanje u više tekstova da te odgovore nisu dobili, po oceni članova Komisije, ne predstavlja tendencizno iznošenje komentara i nagađanja kako bi se narušili čast i ugled podnosioca žalbe, već pokušaj novinara da dođu do informacija od značaja za javnost i obaveštavanje javnosti da ih još nisu dobili. Novinari, po Kodeksu novinara i novinarki Srbije, imaju pravo da u odnosi prema državnim i drugim institucijama kontinuirano postavljaju pitanja za koja smatraju da su od javnog interesa, čak i ukoliko su zamoljeni da prekinu.

Zbog svega navedenog, Komisija je odlučila da portal KRIK nije prekršio Kodeks novinara i novinarki Srbije.

Beograd, 30. 4. 2026.

Predsedavajuća

Nadežda Budimović